

जटोच्च (जटो + उच्च) m. N. pr. eines *Hügels* Wilson, Sel. Works 2, 22 (जटोक् gedr.).

जठर 1) a) जठर fehlerhaft für जठर *hart* Sāh. D. 103, 22. Spr. 814, v. 1. (Th. 2, S. 339). — b) fehlerhaft für जठर *alt* Spr. 808, v. 1. Z. 8 die ed. Bomb. des R. (2, 97, 24) liest जठनौ (= वेगवतौ Schol.) st. जठरौ. — 3) a) निरजठरा adj. f. Spr. 1163. Sp. 12, Z. 2 v. u. जठरवल्मीकाश्रयेणो-
रगेण bedeutet von einer Schlange, welche sich im Leibe, als wäre er ein Ameisenhaufe, niedergelassen hatte; vgl. Mél. asiat. 4, 263.

जठराग्नि 1) Kathās. 73, 58.

जट 1) b) in den fünf ersten Stellen (bis Bālab. 12) *intelligenzlos* (*un-
beseelt*); eben so Sarvadarśanas. 27, 9. 33, 14. 34, 12. 131, 8. Ind. St. 9, 162. — c) Gegen. कवि Spr. 4197. ०धी Kathās. 61, 183. ०बुद्धि 187. 1) c) und zugleich 4) a) Spr. 4647.

जटता 3, *Intelligenzlosigkeit* (*Unbeseeltheit*) Sarvadarśanas. 27, 8. 10, 12.

जटभाव m. Kühle, Frische: स्नानक्रोडाजानितजटभविर्वयै: Spr. 2840.

जट्य् (von जट) Jnd *apathisch* —, *stumpf machen für Etwas* (loc.): परार्थानुष्ठाने जटयति नृपे स्वार्थपरता Spr. 4313. जटिता दृष्टिर्मृगीणामिव
starr —, *leblos geworden* Sāh. D. 313, 1.

जटोष्ठ (जट + यष्ठ) m. der Mond; s. zu Spr. 1079.

जटात्मक adj. empfindungslos, einfältig: इन्द्र Spr. 3823.

जटात्मन् adj. kühl, empfindungslos, einfältig: इन्द्र Spr. 898.

जटाशय adj. einfältig, dumm Spr. 1908. Kathās. 6, 58. 132 (hier wohl

जटाशय: st. तटाशय: zu lesen). 124, 107.

जडिमन् Dummheit Kathās. 61, 23.

जडी vielleicht = यति in गङ्गाराम° Hall 76.

जनु 1) = लाना und कल्कद्रव्य Uḡgval. zu Uṇādis. 1, 19.

जन्तु Pañkav. Br. 9, 10, 1. Bhāg. P. 10, 67, 24.

जन् 1. Sp. 17, Z. 7 lies अन्नयमहेरिधि. — II. 6) vgl. यो यस्य ज्ञायते वध्यः
wem Jemand schon von der Geburt an als Schlachtopfer bestimmt ist
Spr. 2339.

— अग्नि 1) स्वं तु कर्माभिज्ञायते seine Geburt (d. i. die Art und Weise
wie er geboren wird) richtet sich nach seinen eigenen Thaten, hängt v.
s. e. Th. ab Spr. 4314. — 2) न स भूयो ऽभिज्ञायते der erlebt keine Wie-
dergeburt B. ag. 13, 23. Spr. 3063. Z. 2 lies 2, 147 st. 2, 247. — caus. von
Neuem hervorrufen, beleben: अग्निज्ञानमभिज्ञायितुम् Sarvadarśanas. 117, 7.

— उप 1) Pañkav. Br. 19, 3. 3. Āc. v. Cr. 11, 4, 7. Weber, Göt. 93. उप-
जात neu hinzugesetzt AV. Prāt. 4, 10. Schol. zu 12. 46. 53. — 2)
उपजायते entsteht als Folge Sarvadarśanas. 2, 7. 3, 20. Z. 9. fg. MBh.
9, 3482 ist zu streichen, da daselbst mit der ed. Bomb. उपयातम् gehet
nach zu lesen ist. — 4) तेन नारद नारीणां सतीवमुपजायते darum giebt
es Keuschheit bei den Frauen Spr. 3308. — caus. प्रवामेवास्मा उपजन-
यति Pañkav. Br. 19, 3, 3. veranlassen Sarvadarśanas. 140, 10. संक्षेपमुप-
जनयति so v. a. versucht sie zu unarmen Mālav. 34, 10.

1. जन 1) a) य) जन इव जने गच्छति पुरः indem der mir zunächst Ste-
hende vor meinen Augen aufbricht, als wäre er ein mir Fremder, Spr.
817. — ०) MBh. 8, 709. Hariv. 7110. Spr. 2311. — ०) अस्मै जनः so v. a.
der Geliebte Spr. 4043. — 2, जनन = नारायण Bhāg. P. 10, 3, 1. — 3)
adj. erzeugend in पुरंजन.

जनक 1) hervorbringend: जन्यानां जनकः कालः Bhāṣuap. 44.

जनकत्वं n. nom. abstr. von जनक 1): वीजस्य (subj.) Sarvadarśanas.
11, 8. mit dem obj. compon. 4, 12. 13, 22.

जनकसतरात्र Schol. zu Pañkav. Br. 22, 9, 1.

जनता das Volk Kathās. 91, 7. 97, 32.

जनत्रा fehlerhaft für जलत्रा.

जनदत्त adj. eine Form von जन् enthalten, damit bezeichnet.

जनन 4) a) das Hervorbringen Sarvadarśanas. 12, 2. 7. 19, 18. 130, 13.
technische Bez. des ersten der zehn संस्कारा मन्त्राणाम् 170, 10. मन्त्राणां
मातृकावर्णाडुद्धारो जननं स्मृतम् 13.

जनयितव्य Sarvadarśanas. 11, 1.

जनर्व Spr. 1723. 3223.

जनलोका Ind. St. 9, 119.

जनश्रुति Ind. St. 5, 161.

जनातिकम् adv. (so zu lesen st. adj.): तमुवाच जनातिकम् Kathās. 60,
111. 72, 349. जनातिके in der Nähe von Menschen 63, 132.

जनार्दन 1) LA. (II) 86, 12. bei Gild. fälschlich Bein. Çiva's. — 2)
०विवृथ Verz. d. Oxf. H. 198, a, No. 463. — 3) N. pr. einer Oertlichkeit
Verz. d. Oxf. H. 102, a, No. 158.

जनिं Uṇādis. 4, 129. 2) Sarvadarśanas. 132, 12.

जनिष्य R. 7, 23, 5, 58.

जनुम् 4) lies त्वस्य st. त्वस्य.

जन्तु 1) कर्कटी° = कर्कटी (जन्तु als Genusbegriff hinzugefügt, weil कर्कटी
mehrere Bedeutungen hat) Spr. 3832.

जन्धनि vgl. auch उप°.

जन्म m. Uḡgval. zu Uṇādis. 1, 144; vgl. weiter unten u. जन्य 1).

जन्मन्त्रे Kathās. 34, 54. 104, 81.

जन्मजन्मन् (जन्मन् + जन्), loc. in jeder Geburt so v. a. in jedem Leben
Spr. 633. Vṛddha-Kāṇ. 16, 19.

जन्मतम् (von जन्मन्) adv. nach der Geburt so v. a. nach dem Lebens-
alter Spr. 4091. 3014.

जन्मन् 1) so v. a. Wiedergeburt Sarvadarśanas. 113, 8. 116, 7.

जन्मप्रदीप m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 340, b, 7.

जन्मभूत Bhāg. P. 10, 84, 9. = सकलजन्मन् Schol.

जन्मर्त 1) Kathās. 101, 118. Bhāg. P. 10, 7, 4. 11, 12. अन्नन° 3, 1 ist in
अन्नजन्मन् + रत्न zu zerlegen.

जन्मवंश (जन्मन् + वंश) m. genealogisches Geschlecht, leibliche Ver-
wandschaft (Gegens. विद्यावंश) P. 2, 1, 19, Sch.

जन्मात्तरित Weber, Rāmāt. Up. 343 wohl fehlerhaft für जन्मात्तरीय.

जन्मात्तरीण (von जन्मात्तर) adj. = जन्मात्तरीय, ०रमण aus einem frü-
heren Leben Sāh. D. 342, 4.

जन्मान्ध (जन्मन् + अन्ध) adj. von der Geburt an blind, blind geboren
Spr. 4312.

जन्माष्टमी vgl. Wilson, Sel. Works 1, 128. fg. ०निर्णय m. Titel eines
Werkes Hall 131.

जन्मास्पद् lies Çāk. 186 st. भवास्पद्.

1. जन्य 1) अजन्यत्व Sarvadarśanas. 119, 22.

2. जन्य 2) a) Gobh. 2, 1, 12. Kathās. 71, 163. 123, 159. 175. fg. 191. 194. 216.